

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1514. usque ad annum 1520

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118464

§. 112. Helvetii contra Nationis suæ viros arma sumere recusantes

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66414](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66414)

Sæcul. XVI
A.C. 1516. transitus illi intercludebatur. Tandem vero moliminis pertinaciam fortuna ita superavit, ut Cæsar in loco a castris paulo remotiori annem ponte jungeret, ac justo numero pedites trajiceret, quibus primam aciem adversus Franciæ exercitum tueretur. Verum Galli nec Mediolanum sese recipere, nec Germanos, ut Abduam iterum transmitterent, compellere solliciti erant; quapropter Maximilianus Fecialem Mediolanum misit, qui mox urbis claves deferri postularet, ac civibus, ni prompta submissione jussa exquerentur, extrema quæque minitarentur. Hæ Cæsaris minæ tanto terrore cives obruebant, ut illos Borbonii Dux hujus Metropolis Præfectus ægre admodum in officio contineret, unde protinus Trivulcium & Lautrecum accurrere jussit, qui etiam cum sexcentis Lanceariis, ac circiter septem peditum millibus præsto aderant; nihilominus quo propius Maximilianus Mediolano accesserat, eo magis tumultus, terroresque augebantur, ac primum cives aliquantulum metu liberabantur, ubi Baro de Alt-Sassia Helvetios adduxerat.

§. CXII.

Helvetii contra Nationis suæ viros arma sumere recusantes.

Interim Helvetiorum adventus utrumque
exer-

exercitum pari timore replebat : Galli Sæcul. XVI.
A.C. 1516.
quidem paulo ante tam certi auxilii fiducia elati, jam lingua & aqua hærebant, postquam cernebant, quod Helvetii, ut adversus populares suos in Cæsaris exercitu stipendia merentes arma caperent, nullo pacto induci possent : Germani vero pertimescebant, ne Helvetii ideo tam insolita audacia æs militare sibi a Maximiliano numerari postularent, ut hoc obtentu freti contra nationis suæ Viros recens Mediolanum adventantes bellum gerere haud cogerentur. Nec inanis erat Germanorum metus : Helvetiorum enim Tribunus summo mane Maximilianum adhucdum in Lecto jacentem adoritur, ac pecunias verbis adeo indignis postulat, ut Cæsar justæ indignationi imperandi impotens, petulantiam eidem acrius exprobraret, Tribunus vero adeo non culpam suam deprecaretur, ut audacius etiam reponeret, Helvetios florenis, non castigatione indigere, ni ergo quantocius illis debita solverentur stipendia, se ea, quæ Borbonii Dux obtulisset, merituos. Cæsar pecuniis tum destitutus, Helvetiorum vero fidem largiori Gallorum auro corrumpi veritus, seria mente infauftum Ludovici Sfortiæ, qui conjugis suæ Patruus erat, fatum perpendit; hunc enim in simili ferme eventu prope Novarram ab Helvetiis per summam perfidiam

Sæc. XVI.
A.C. 1516.

perfidiam Gallis traditum fuisse noverat. Ergo Tribunum placare satagit, quem tamen, ubi lenitate Cæsaris asperiores fieri cerneret, ad castra reverti iussit, pollicitus, se illuc pomeridiano tempore cum Sedunensi Cardinale iturum, qui etiam suo in Gallos odio constanter inhærens tam opportunam eisdem nocendi occasionemprehendere haud neglexit.

§. CXIII.

*Cæsar metu territus motis castris
secedens.*

Cum vero Helvetiorum Belliduces cætervatim confluerent, Cæsar inde in se conspirationem consulari suspicatus, fuga sibi consulere statuit. Ergo ad Germanorum stationem primo se recepit, nec tamen ibi securitati suæ sat cautum ratus, obsidionem solvere iussit, suumque exercitum ad oram Abduæ conduxit, atque cum Germanorum copiis amacius superato in Bergamensi ditione castra metatus est, nec metu liber, donec Tridentum pervenisset. Eodem die Helvetii ad Cæsaris exemplum motis castris primo Laudam, demum ad oppidum S. Angeli, quod deprædati sunt, recesserunt, paulo post per Vallim Tellinam in patriam reversi. Exercitus vero aliquamdiu unum adhuc agmen efficiebat,